

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215010098
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4215010098.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta v trestnej veci odsúdeného U. N., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného U. N. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd I. stupňa“) zo dňa 07.01.2016, sp. zn. 2T/25/2015, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 05.04.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje a súdu prvého stupňa sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 362 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného U. N. (ďalej len „odsúdený“) na opätovné prejednanie veci, ktorá sa skončila právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/25/2015 zo dňa 24.03.2015(ďalej len „trestný rozkaz“).

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že trestným rozkazom bol odsúdený uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jeden rok, pričom trestné konanie sa proti odsúdenému viedlo ako proti ušlému. Odsúdený bol na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného súdom I. stupňa zadržaný v Chorvátsku a dodaný do výkonu trestu odňatia slobody. Súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený v roku 1999 opustil spoločnú domácnosť, odišiel na neznáme miesto a odvtedy nezanechal na seba žiaden kontakt. S poukazom na túto okolnosť bolo dňa 16.12.2014 po odsúdenom vyhlásené pátranie za účelom jeho zadržania, avšak bezvýsledné. Následne dňa 29.01.2015 bol na odsúdeného vydaný príkaz na zatknutie a podľa oznámenia Interpolu z 25.03.2014 sa odsúdený na poslednej známej adrese nezdržoval a odsťahoval sa do Chorvátska na neznámu adresu. Podľa oznámenia Interpol Záhreb mal odsúdený nahlásený pobyt na adrese v Chorvátsku a to od 24.04.2014 a súčasne Interpol Sarajevo ohlásil adresu odsúdeného v Bosne a Hercegovine. Odsúdený bol z týchto adries prevolávaný k svoju výsluchu v danej veci, avšak ani na jednej adrese písomnosti nepreberal. Z daného konania odsúdeného je zrejmé, že tento sa trestnému konaniu vyhýbal, po vyčerpaní všetkých procesných postupov sa nepodaril zabezpečiť jeho účasť na úkonoch v predmetnej veci a pri realizácii európskeho zatýkacieho rozkazu bol zistený ďalší pobyt odsúdeného v Chorvátsku. Preto boli splnené podmienky ustanovenia § 362 odsek 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonnej lehote, podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že nemal v konaní možnosť realizovať právo na obhajobu osobne a bezprostredne, konanie proti ušlému možno vykonať až po vyčerpaní všetkých možností a zákonných nástrojov smerujúcich k zabezpečeniu prítomnosti obvineného. V jeho prípade však orgány činné v trestnom konaní a súd vychádzali pri nariadení konania podľa § 358 odsek 1 Trestného poriadku len z konštatovania, že sa nezdržiava v mieste svojho bydliska a jednotlivých správ Interpolu. Iba jednotlivé

správy Interpolu bez reálneho skúmania, či sa na uvedených adresách zdržiaval bez vykonania ďalších úkonov a opatrení, nemôže byť hodnoverne preukázaný jeho úmysel vyhýbať sa trestnému konaniu pobytom v cudzine. Nemal dôvod na vyhýbanie sa trestnému konaniu, pretože nemal vedomosť, že sa voči jeho osobe vedie trestné konanie, ani že je považovaný za ušlého. Poukázal na skutočnosť, že ustanovená obhajkyňa v nedostatočnej miere hájila jeho záujmy, čoho následkom bolo jednak uloženie nepodmienečného trestu a jednak nepodanie opravného prostriedku proti trestnému rozkazu, ktorým ho pripravila o možnosť priaznivejšieho rozhodnutia na hlavnom pojednávaní. Navyše namieta porušenie ustanovenia § 2 odsek 20 Trestného zákona (má na mysli pravdepodobne ustanovenia Trestného poriadku).

Navrhol preto zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Nadriadený súd, ktorému bola vec súdom I. stupňa predložená dňa 11.03.2016 na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného, pri rozhodovaní o nej podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému tento sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Podľa § 358 odsek 1 Trestného poriadku konanie podľa ustanovenia tohto dielu možno vykonať proti tomu, kto sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva.

Podľa § 360 Trestného poriadku konanie pred súdom sa vykonáva podľa ustanovení tohto dielu na návrh prokurátora, ktorý ho môže podať už v obžalobe alebo i bez takého návrhu na základe opatrenia predsedu senátu.

Podľa § 362 odsek 1 Trestného poriadku odsúdený v konaní podľa tohto dielu má právo podať návrh na opätovné prejednanie svojej veci pred súdom, v jeho prítomnosti pre nesplnenie podmienok podľa § 358 odsek 1 Trestného poriadku do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o trestnom stíhaní alebo odsúdení, najneskôr však v príslušnej premlčacej dobe ustanovenej v Trestnom zákone.

Podľa § 362 odsek 2 Trestného poriadku ak súd zistí splnenie podmienok podľa odseku 1 zruší skoršie rozhodnutia a pokračuje v konaní na podklade pôvodnej obžaloby, inak návrh zamietne.

Nadriadený súd po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti zistil, že súd I. stupňa potom, čo orgány činné v trestnom vykonali konanie v tom čase obvineného U. N. ako proti ušlému, čo sa však dá zistiť výlučne z opatrenia o ustanovení obhajcu odsúdenému dňa 06.02.2015, na základe podanej obžaloby zo dňa 03.03.2015, ktorá obsahovala návrh v zmysle § 360 Trestného poriadku, vydal dňa 24.03.2015 trestný rozkaz. Tento podľa podmienok piateho dielu siedmej hlavy Trestného poriadku doručil v zmysle ustanovenia § 309 Trestného poriadku ustanovenej obhajkyňi odsúdeného a trestný rozkaz nadobudol dňom 23.05.2015 právoplatnosť, pretože ani jedna z oprávnených procesných strán nepodala proti trestnému rozkazu opravný prostriedok.

Z postupu súdu I. stupňa pri vydaní trestného rozkazu sa možno domnievať, že na základe návrhu v obžalobe vykonal pred súdom konanie proti odsúdenému ako proti ušlému a to na základe listinných dôkazov o pátraní po osobe odsúdeného, ktoré boli obsahom pridloženého spisového materiálu bez toho, aby sám iniciatívne vykonal k zisteniu aktuálneho miesta pobytu odsúdeného nejaké procesné úkony.

Je potrebné uviesť, že na základe listinných dôkazov, ktoré obsahujú údaje o mieste predpokladaného pobytu odsúdeného v čase vykonávania úkonov orgánmi činnými v trestnom konaní sa možno celkom reálne domnievať, že odsúdený, v tom čase obvinený, sa pobytom v cudzine na niekoľkých miestach vyhýbal trestnému stíhaniu a je nesporné a preukázané, na základe listinných dôkazov popísaných aj v dôvodoch napadnutého uznesenia, že prítomnosť odsúdeného na úkonoch trestného konania v dôsledku jeho konania, nebolo možné zabezpečiť iba obyčajným predvolaním na tieto úkony. Aj podľa názoru krajského súdu v konaní bol dôvodne vydaný príkaz na zatknutie odsúdeného, v tom čase obvineného, za účelom zabezpečenia jeho prítomnosti na úkonoch trestného konania.

Tak orgány činné v trestnom konaní a následne i súd I. stupňa však nepostupovali dôsledne pri zabezpečení prítomnosti odsúdeného na úkonoch trestného konania, keď týmto bolo známe miesto pobytu odsúdeného a za účelom zabezpečenia jeho prítomnosti na úkonoch trestného konania mali byť vykonané všetky dostupné procesné úkony, vrátane vydania európskeho zatýkacieho rozkazu postupom podľa zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze, ktorý ako je určite známe aj orgánom

činným v trestnom konaní a súdu, možno vydať nielen na účely výkonu uloženého trestu, ale aj v zmysle ustanovenia § 4 odsek 2 písmeno a/ citovaného zákona aj na účely trestného stíhania a o dôvod viac v tomto prípade, keď pobyt odsúdeného bol tak orgánom činným v trestnom konaní ako aj súdu I. stupňa známy, čo v konečnom dôsledku viedlo k tomu, že tento bol na účely výkonu trestu, na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaný práve z územia Chorvátskej republiky a práve z vyššie spomínaných listinných dôkazov vyplýva, že odsúdený sa mal zdržiavať práve na území Chorvátska.

Nie je možné preto konštatovať, že by boli v danom prípade splnené podmienky ustanovenia § 358 odsek 1 Trestného poriadku na konanie proti ušlému, aj keď formálne tieto podmienky splnené boli, avšak treba prihliadať a predovšetkým zachovať a poskytnúť možnosť na uplatnenie na základné právo obvineného v trestnom konaní a to práva na obhajobu a predovšetkým práva na spravodlivý súdny proces vyjadrený a práva na súdnu ochranu podľa článku 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 36 odsek 1 Listiny základných práv a slobôd.

V neposlednom rade je potrebné prisvedčiť argumentom sťažovateľa, že postupom súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného boli porušené ustanovenia § 2 odsek 20 Trestného poriadku v súvislosti s ustanovením § 28 odsek 4, odsek 5 Trestného poriadku.

Podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 odsek 1 písmeno a/, písmeno d/ a písmeno f/, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 odsek 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodol pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a odsek 3 alebo odsek 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Zo všetkých, vyššie uvedených dôvodov, nadriadený súd na podklade sťažnosti odsúdeného napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).